

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/101/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123207938
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123207938.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členov senátu Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, D., zast. JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou, so sídlom Námestie sv. Anny 7269/20B, IČO: 42 378 443, proti žalovanému: E. F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, D., o zákaz priblíženia, vstupu a iné, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovanému proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. septembra 2023 č.k. 12C/43/2023-56, v spojitosti s opravným uznesením zo dňa 28. septembra 2023 č.k. 12C/43/2023-66 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti – vo vyhovujúcom výroku I., ktorým bolo žalovanému uložené nepribližovať sa k žalobkyni s výnimkou špecifikovaných situácií potvrdzuje s tým, že v časti o rozsahu vzdialenosti, na ktorú sa tento nesmie k žalobkyni priblížiť, toto mení tak, že žalovaný sa k žalobkyni nesmie priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

Uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v zostávajúcich napadnutých častiach – vo vyhovujúcom výroku II., III. a IV. mení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto rozsahu z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím súd prvej inštancie na návrh žalobkyne, ktorému v plnom rozsahu vyhovel, výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov, okrem realizácie spoločných procesných úkonov súdu v priestoroch budovy súdu alebo akýchkoľvek iných procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených na dobu vykonávania týchto procesných úkonov, výrokom II. uložil žalovanému nevstupovať na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. D. a to na C KN parc. č. 872 - zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 380 m², na C KN parc. č. 873 - záhrada s výmerou 376 m² a do rodinného domu so súp. č. XXX, postaveného na C KN parc. č. 872 až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/43/2023, výrokom III. uložil žalovanému zdržať sa vyhotovovania zvukových, obrazových, zvukovo-obrazových záznamov žalovanej bez jej súhlasu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/43/2023 a v konečnom dôsledku výrokom IV. uložil žalovanému zdržať sa kontaktovania žalovanej prostredníctvom SMS správ, MMS správ, sociálnych sietí, mobilných aplikácií, mailov a telefonátov až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/43/2023.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou vo veci samej spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, doručenou súdu dňa 11.09.2023 domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie a identicky vo veci samej zakázal žalovanému približovať sa k nej,

nevstupovať na jej nehnuteľnosti, vyhotovovať záznamy žalovanej bez jej súhlasu a kontaktovať ju tak, ako je detailne uvedené vo výroku tohto uznesenia, čo odôvodnila tým, že jej manželstvo so žalovaným bolo právoplatne rozvedené dňom 17.08.2021 rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/89/2020-189, avšak žalovaný odmieta akceptovať túto skutočnosť a stále sa pokúša o obnovenie ich partnerského vzťahu rôznymi násilnými spôsobmi a rôznymi formami. Tvrdila, že žalovaný sleduje jej pohyb v mieste jej bydliska i mimo jej bydliska, osobne i na motorovom vozidle, vstupuje neoprávnené na nehnuteľnosti v jej vlastníctve, neustále jej telefonuje, posielala SMS správy. Žalobkyňa žalovanému oznámila, že nie je ochotná obnoviť partnerský život a nepraje si, aby ju kontaktoval, sledoval a vstupoval na jej nehnuteľnosti, čo však žalovaný neakceptoval. Žalobkyňa v obave o svoj život a zdravie z uvedeného dôvodu iniciovala na žalovaného podanie na priestupkové konanie, aj trestné oznámenie dňa 28.08.2023 na OR PZ v Trenčíne, dňa 17.08.2023, 23.08.2023 a 03.09.2023 na OO PZ Ilava. Už v minulosti žalobkyňa z obavy pred správaním žalovaného podala proti nemu na Okresný súd Trenčín návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo vydané súdom pod č.k. 28C/75/2020-6 dňa 30.10.2020, ktorým súd žalovanému zakázal vyhotovovať zvukové, obrazové, zvukovo-obrazové záznamy žalobkyne bez jej súhlasu. Žalobkyňa svoje skutkové tvrdenia preukazovala potvrdeniami o oznámení priestupku, trestného oznámenia, uznesením o nariadení neodkladného opatrenia, výpisov hovorov a SMS správ z mobilného telefónu, písomnou správou psychológa, LV č. XXX k.ú. D..

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uvádza, že po oboznámení sa s obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a s pripojeným dôkazným materiálom dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila najzákladnejšie skutočnosti, a to existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, existenciu jej nároku na ochranu jej osobnosti i majetku, porušenie jej práva na ochranu jej osobnosti a dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené tak, ako uviedla žalobkyňa a konanie o ochranu osobnosti žalobkyne proti žalovanému, vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 19C/52/2020 bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku žalobkyňou. S odkazom na vyššie uvedené nariadil neodkladné opatrenie tak v rozsahu požadovanom žalobkyňou. Zároveň dodal, že nariadeným neodkladným opatrením nedôjde k neobmedzenému zásahu do práv žiadnej zo strán sporu, ani stranám sporu nevznikne žiadna škoda či ujma, ani neodstrániteľný stav, ale naopak, predíde sa vzniku novej škody, možným fyzickým útokom a bude dočasne zabezpečená ochrana práva žalobkyne na jej súkromie, osobnosti, života, zdravia, ľudskej dôstojnosti. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. e/, f/, g/ a h/, § 330 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, § 11, § 12 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka

4. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním v celom rozsahu napadol žalovaný, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietne. Uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“) mal zato, že konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza tiež z nesprávneho právneho posúdenia veci. Primárne poukazoval na to, že už pri rozvodovom súde exmanželka použila všetky možné spôsoby a argumenty na diskreditáciu a očiernenie jeho osoby ako otca či partnera, ktoré sa nezakladali na pravde, alebo boli zámerne skreslené, ktoré jej konanie bolo za jediným účelom a to docieľiť jeho poníženie a diskreditáciu, tiež čo najkratšie časy stretávania sa s maloletou dcérou H.. Po naštudovaní spisu žalovaný zistil, že žalobkyňa hrubo zaviedla súd nepravdivými informáciami a zámerne uviedla okolnosti tak, aby súd vydal nariadenie pre doručenie do vlastných rúk políciou. Poukázal na to, že pred rozvodovým súdom podala tiež návrh na neodkladné opatrenie, kde po predložení dôkazov a faktov z jeho strany nariadil súd NO len v rozsahu voči jeho osobe zdržať sa vyhotovenia obrazovo - zvukových záznamov. Ostatnému nevyhovela a uložil žalobkyňi, aby v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala voči nemu žalobu o ochranu osobnosti, inak súd uznesenie o nariadenom neodkladnom opatrení aj bez návrhu ruší. Žalobkyňa síce žalobu podala, ale z dôvodu uvedomovania si neúspešnosti so žalobou neuhradila súdny poplatok a spor zanikol. K podanému oznámeniu o priestupku exmanželky zo dňa 22.09.2023 pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu s tým, že bola obmedzená v jazde autom práve žalovaným, resp. že zastavil pred materskou školou v D. dňa 21.09.2023, ktoré sa údajne malo udiť po jeho nahliadnutí do spisu sp.zn. 12C/43/2023, kde v podaní zo dňa 27.09.2023 prízvukuje žalobkyňa so svojou právnou zástupkyňou súdu, že mal byť informovaný o zákaze priblíženia a napriek tomu sa

priblížil a ohrozil exmanželku uviedol, že časový sled udalostí bol ale úplne iný, ako vykreslila žalobkyňa na presvedčenie súdu. Ku svojmu doplňujúcemu podaniu zo dňa 27.09.2023 však žalobkyňa priložila úradný záznam o nahliadnutí do spisu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný do spisu nahliadol až dňa 22.09.2023 v čase medzi 12:45 a 13:05, teda deň po vyššie uvedenom incidente. Ako dôkaz o jeho tvrdení predložil súdu dochádzku do zamestnania, kde je jasne viditeľné že v piatok 22.09.2023 sa po nahliadnutí do spisu vrátil nazad do práce a zotrval tam do času, kedy nie je možné uskutočniť udalosti tak, ako ich opísala žalobkyňa. K samotnému návrhu žalobkyne v konaní uviedol, že tento považuje za v celom rozsahu nedôvodný. Dôvodí, že žiadnym svojím konaním nedal dôvod pre podanie takéhoto návrhu a jeho kontakt so žalobkyňou prebiehal vždy v rámci noriem slušného správania. K tvrdeniu žalobkyne, že sa nevie stotožniť so skutočnosťou, že netvorí pár uviedol, že si je plne vedomý situácie. Práve naopak, celá rodina žalobkyne prejavuje voči žalovanému averziu. Rovnako odmieta tvrdenie o sledovaní žalobkyne, nakoľko bývajú v jednej dedine a v roku 2020 začal stavať dom na mieste vzdialenom cca 200 m od adresy žalobkyne. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že si vyžaduje spoločné chvíle, tieto si naopak vyžaduje mal. dcéra. Vyhотовovanie si akýchkoľvek elektro záznamov považuje za hrubé zavádzanie súdu zo strany žalobkyne. Zároveň dodal, že videozáznamy vyhotovuje len na verejných priestranstvách a len z dôvodu, aby si zaznamenal maloletú. Žalobkyňa okrem uvedeného tvrdenia nepredložila žiaden dôkaz, že by za posledné dva mesiace vstupoval na jej pozemok bez jej povolenia. Za účelové považuje tvrdenia žalobkyne, že jeho denné prejavy sú násilné. Žalovaný žiadal súd, aby na vyjadrenie Dr. Divékyho neprihliadol. Celé toto súdne konanie považuje za účelové, so snahou bývalej manželky čo najviac žalovanému sťažiť stretávanie s maloletou dcérou a obmedziť jeho styk s ňou. Namietal, že by sa jej v správach vyhrážal násilím. Čo sa týka podaného trestného oznámenia - toto, rovnako ako všetky podané oznámenia o priestupkoch, považuje za účelové. K tvrdeniu žalobkyne, že jej v neprimeranej miere píše SMS, ktoré sa výhradne týkajú jej osoby alebo ich minulosti a nie ich spoločnej maloletej dcéry uviedol, že po rýchlom prepočte posledných 2 mesiacov august a september cca 39 % správ sa týkalo výhradne maloletej H. (SMS typu či už je dcéra H. hore, alebo či už je nachystaná a pod.), ďalších cca 52 % správ bola obširnejšia komunikácia ohľadom maloletej (získovanie zdravotného stavu, návrhy na trávenie dovolenky s dcérou H. počas letných prázdnin, rozoberanie udalostí, ktoré vyeskalovala žalobkyňa, alebo jej rodinní príslušníci počas preberania maloletej), a len cca 8 % správ sa týkalo výhradne jej osoby, alebo ich minulosti. K SMS správam, ktoré žalobkyňa poskytla v konaní, tak tieto neposkytla v celom rozsahu, alebo ich účelovo vytrhla z komunikácie, čím vytvára negatívny dojem o jeho osobe za jediným účelom jeho diskreditácie pred súdom, čo je možné pokladať za zámer zavádzať súd. Vo vzťahu k napádanému uzneseniu na záver konštatoval, že toto bolo podľa jeho názoru vydané v rozpore s príslušnými ustanoveniami CSP upravujúcimi spôsob vyhotovenia rozhodnutí v civilnom konaní. Napádané uznesenie má v zásade iba 3 strany, pričom odôvodneniu rozhodnutia sa venuje súd prvej inštancie minimálne na pár riadkoch vo všeobecnom súhrnom konštatovaní. Rozhodnutie považuje za nedostatočne odôvodnené a z tohto pohľadu arbitrárne. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny (I. ÚS 117/07). Niekoľkoriadkové odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré významným spôsobom zasahuje do jeho občianskych práv a rodičovských práv, určite nenapĺňa požiadavky, ktoré sú na súdne rozhodnutia v tomto smere kladené, nehovoriac o tom, že vo výrokoch III. a IV. označuje uznesenie žalobkyňu za ..."žalovanú". Aj tieto skutočnosti sú podľa žalovaného dôvodom na zrušenie uznesenia, prípadne na jeho zmenu.

5. Žalovaný vo svojom následnom doplnenom odvolaní predložil SMS komunikáciu z obdobia 30.07.2023 až 06.08.2023, ktorá objasňuje podstatu zvýšených SMS správ alebo volaní žalobkyne. Zároveň uviedol, že dňa 30.07.2023 o 22:33:15 informoval žalobkyňu, že od stredy 02.08.2023 má prácu z domu a môže sa venovať a strážiť dcéru počas pracovnej doby žalobkyne. Napriek jeho informovaniu žalobkyne a snahe sa jej dovolať po 30.07.2023 a dohodnúť sa ohľadom stráženia spoločnej dcéry, zámerne nekomunikovala, z čoho vyplývali jeho časté telefonáty či SMS správy. Dodal, že žalobkyňa si musí byť vedomá dôvodu jeho volaní či SMS správ z obdobia 30.07.2023 až 06.08.2023, že boli len za účelom trávenia času s dcérou. Z tohto dôvodu jej konanie a nekomunikovanie z obdobia 30.07.2023 až 06.08.2023 berie ako tendenčné.

6. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojej PZ žiada odvolanie žalovaného v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodné a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. Súd vydal na základe návrhu žalobkyne zo dňa 11.09.2023 napadnuté neodkladné opatrenie na ochranu osobnosti žalobkyne. Toto rozhodnutie dal súd doručovať

žalovanému cestou doporučenou poštou pod č. doručky SK075539332SK. Z verejne dostupného webového portálu Slovenskej pošty – sledovanie zásielok vyplynulo, že uznesenie bolo dané do poštovej prepravy pre žalovaného dňa 13.09.2023, následne žalovaný nebol doručovateľom Slovenskej pošty zastihnutý dňa 18.09.2023 a zásielka bola uložená na príslušnej pošte v mieste bydliska žalovaného D. dňa 18.09.2023. Na základe žltého doručkového lístku, kde sa povinne uvádza odosielateľ: „Okresný súd Trenčín“, žalovaný osobne navštívil Informačné centrum Okresný súd Trenčín dňa 21.09.2023, kde mu bol na jeho žiadosť predložený spis sp.zn. 12C/43/2023 k nahliadnutiu a štúdiu. Z úradného záznamu o úkone v súdnom spise sp.zn. 12C/43/2023 vyplýva, že žalovaný si študoval celý obsah spisu dňa 21.09.2023 v čase od 12:45 hod. do 13:05 hod. a celý spis si nafotil na svoj mobilný telefón. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný od 21.09.2023 poznal celý obsah spisu sp.zn. 12C/43/2023 a teda a hlavne poznal aj obsah neodkladného opatrenia na ochranu osobnosti žalobkyne a súčasne nemal oficiálne doručené toto uznesenie do vlastných rúk a v odbernej lehote na príslušnej pošte si ho v tom čase ani nevyzdvihol. Vyššie uvedené umožnilo vznik situácie, kedy žalovaný poznal obsah neodkladného opatrenia, ktoré nemusel v tom čase však ešte obsahovo rešpektovať, nakoľko ho nemal doručené do vlastných rúk a zámerné sa následne vyhýbal jeho prevzatiu t.j. doručeniu tým, že nechával zásielku ležať na príslušnej pošte ako nevyzdvihnutú. Umožnenie vyššie opísaného postupu zo strany súdu priamo ohrozilo na živote a zdraví žalobkyňu oveľa viac ako pred vydaním samotného neodkladného opatrenia, nakoľko zo správania konania žalovaného je zrejmé, že tento si účelovo zisťuje obsah doručovanej zásielky zo súdu priamo na pôde súdu a potom tomu prispôsobuje svoje ďalšie jednanie a konanie. Navyiac nehovoriac o možných a hroziacich ďalších negatívnych reakciách žalovaného voči žalobkyňi v čase, kedy žalovaný pozná obsah neodkladného opatrenia z Infocentra súdu a nemusí jeho obsah rešpektovať, nakoľko ho nemá oficiálne doručené, (okrem výroku II. uznesenia, ktoré je vykonateľné vydaním), kde pôvodne žiaľ aj v tejto časti súd vydal nesprávne poučenie, ktoré opravil až následne písomným opravným uznesením. Konkrétne poukazuje na to, že žalovaný z Infocentra okresného súdu, ktoré opustil o 13:05 hod. (kde sa oboznámil s obsahom neodkladného opatrenia voči nemu vydanému), išiel späť do obce D., kde úmyselne vyhľadal prítomnosť žalobkyne, nakoľko vedel, že táto si ide do materskej školy vyzdvihnúť mal. dcéru, v čase o 14:23 hod. na ul. I. pri Materskej škole zablokoval svojim vozidlom zn. Škoda Octavia ŠPZ: E. žalobkyňu a ponechal otvorené dvere na strane vodiča na svojom vozidle a pristúpil pred vozidlo žalobkyne a svojim telom bránil v jazde vozidlu. Obdobnú situáciu opísal aj sám žalovaný vo svojom odvolaní. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že takto konal žalovaný bezprostredne potom, ako odišiel z Infocentra okresného súdu a bezprostredne potom, ako sa oboznámil s obsahom neodkladného opatrenia, podľa ktorého sa nemá k žalobkyňi priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 100 m. Žalobkyňa urobila o tomto konaní žalovaného oznámenie dňa 22.09.2023 na OO PZ Ilava. Podľa žalobkyne, tento vyššie opísaný právny stav priamo ohrozil na živote a zdraví samotnú žalobkyňu. Poukazuje na Úradný záznam o nahliadnutí žalovaného do spisu, kde sú na totožnej listine uvedené dva rôzne dátumy, v hornej časti je uvedený deň 22.09.2023 a v dolnej časti je uvedený dátum 21.09.2023. Dátum 22.09.2023 je vytlačný cestou počítača asistentky Infocentra a dátum 21.09.2023 je otláčny formou časovej pečiatky súdu ako dátum, kedy bol spis vrátený späť civilnému oddeleniu z Infocentra po nahliadnutí sporovou stranou z konania. Je nelogické a nemožné, aby bol spis na oddelenie z Infocentra späť vrátený dňa 21.09.2023 a k nahliadaniu v Infocentre súdu došlo až nasledujúci deň 22.09.2023. Z tohto dôvodu žalobkyňa dôvodne namietá, že dátum 22.09.2023 je chybný na úradnom zázname a k nahliadaniu žalovaným do spisu došlo dňa 21.09.2023. Na základe vyššie opísaného žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu požiadala písomne súdu zo dňa 27.09.2023 o okamžitý zásah a doručenie neodkladného opatrenia žalovanému cestou príslušnej OO PZ. Neodkladné opatrenie bolo cestou OO PZ žalovanému doručené na pokyn súdu dňa 28.09.2023 do vlastných rúk. Poukazuje na to, že na základe obsahu odvolaním napadnutého neodkladného opatrenia, ktoré bolo predložené od žalobkyne OR PZ v Trenčíne, odbor kriminálnej polície, ako listinný dôkaz, táto ex offa vec postúpila OO PZ Ilava na prešetrenie podozrenia zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2. písm. a/ Trestného zákona. Súčasne uviedla, že žalovaný aj potom, ako mu bolo do vlastných rúk doručené neodkladné opatrenie cestou OO PZ Ilava, toto podľa žalobkyne účelovo a cielene porušil, keď dňa 10.10.2023, navštívil v riadnom pracovnom čase žalobkyňu počas otváracích hodín sám prevádzku predajne, kde pracuje žalobkyňa. Žalovaný vedel, že žalobkyňa je v práci, nakoľko pred vchodom do predajne sa nachádzalo zaparkované jej motorové vozidlo, okolo ktorého žalovaný musel ísť na to, aby mohol vstúpiť do predajne. Ako uvádza sám žalovaný v odvolaní, jedná sa o zamestnávateľa žalobkyne INSTALEM, s.r.o., Hviezdoslavova ul. 107/103, Ladce, ktorým je bratranec žalovaného, o to viac žalovaný mal a mohol vedieť, že vo vyššie uvedenom riadnom pracovnom čase sa žalobkyňa nachádza v práci ako každý iný pracovný deň. Žalovaný sa dostavil do predajne a zakúpil si 2 ks pásky

asi v hodnote 3,- eur, ktorú mohol kúpiť kdekolvek inde. Zamestnankyňa, kolegyňa žalobkyne pani B. C., ktorá žalovaného obsluhovala, hneď potom ako žalovaný opustil predajňu, išla za žalobkyňou do jej kancelárie, aby ju informovala, že žalovaný bol v predajni. Vzhľadom na nákup žalovaného, žalobkyňa dôvodne vyvodzuje, že zo strany žalovaného sa jednalo o vedomé porušenie vykonateľného neodkladného opatrenia a akúsi nevhodnú formu provokácie zo strany žalovaného, nakoľko návštevou predajne - pracoviska žalovanej, sa k žalobkyňi žalovaný priblížil na vzdušnú vzdialenosť menšiu ako 100 m, jednalo sa cca o max. 15 metrov, nakoľko žalobkyňa v čase jeho nákupu nachádzala o poschodie vyššie. Medzi predajňou a kanceláriou, kde bola v tom čase žalobkyňa sú len točité kovové schody, voľne otvorený priestor bez uzamknutia. Žalovaný vedel a mohol predpokladať, že ak sa počas nariadeného vykonateľného neodkladného opatrenia účelovo dostaví na pracovisko žalobkyne, môže tam túto stretnúť zoči voči kedykoľvek v predajni, na chodbe, pred predajňou a pod. Priestor pred predajňou ako aj v predajni, kde žalobkyňa pracuje je zo strany jej zamestnávateľa monitorovaný kamerovým systémom, ktorý zachytil žalovaného v priestoroch predajne. V tomto smere žalobkyňa podala na OO PZ Ilava oznámenie ohľadom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i/ Trestného zákona, podľa ktorého dopustí sa závažného alebo opakovaného konania, aby zmaril zákaz alebo obmedzenie kontaktu, vstupu alebo priblíženia sa vydané a osvedčené podľa osobitného predpisu alebo vydané na základe rozhodnutia súdu v civilnom procese. V rámci tohto konania žalobkyňa OO PZ požiadala aj o zadováženie si od jej zamestnávateľa priamo kamerové záznamy z príslušného pracovného dňa. Predmetné skutočnosti aktuálne prešetruje OO PZ Ilava. Z vyššie opísaného správania vzhľadom žalobkyňa dôvodnú obavu a strach o svoj život a zdravie, nakoľko žalovaný absolútne nerešpektuje vykonateľné súdne rozhodnutie ohľadom zákazu jeho priblíženia sa k žalobkyňi a napriek tomu ide na pracovisko žalobkyne so zámienkou nákupu jednej vodárenskej pásky. Ďalej tvrdila, že styk maloletej H. s jej otcom, žalovaným je v zmysle úpravy styku na základe posledného súdneho rozhodnutia Okresného súdu Trenčín sp.zn. 34P/89/2020 riadne zabezpečený aj po vydaní odvolaním napadnutého neodkladného opatrenia, nakoľko maloletú chodí vyzdvihovať na styk od žalobkyne ako matky a vracat' brat žalovaného alebo stará matka žalovaného z otcovej strany, t.j. zo strany žalovaného. Teda tvrdenia žalovaného, že by žalobkyňa týmto konaním chcela obmedziť styk s mal. dcérou sú nepravdivé. Styk otca v zmysle vyššie uvedeného zostal zachovaný v zmysle právoplatného rozsudku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Okrem toho poukazuje na to, že mediácia cestou ÚPSVaR žalobkyňa vníma ako úradný styk, ktorý má výnimku na nariadeného neodkladného opatrenia a toto prebehlo, nakoľko to je v záujme mal. H., spoločnej dcéry sporových strán. Aj predmetné nasvedčuje tomu, že žalobkyňa nemá záujem týmto konaním nejak obmedzovať žalovaného v styku s mal. dcérou a pod. Mediácia bola ukončená zo strany samotnej psychologičky v mesiaci október 2023. Poukazuje na mapu s popisom, ktorú pripojil žalovaný ako listinný dôkaz k svojmu odvolaniu, z obsahu ktorej vyplýva, že v okruhu 100 m od bydliska žalobkyne bývajú len dvaja priatelia žalovaného, ktorých sám označil žalovaný na mape ako „F. J. 50 m“ a „E. K. 15 m“, avšak návšteva priateľov v ich bydlisku žalovaným nemá v rámci práva prednosť pred ochranou osobnosti a ochranou života a zdravia žalobkyne prostredníctvom neodkladného opatrenia. Žalovaný má možnosť využiť inú cestu. Podľa žalobkyne sa nezakladá na pravde, že by musel žalovaný jazdiť vždy okolo bydliska žalobkyne a pod. Rovnako sa nezakladá na pravde tvrdenie žalovaného z odvolania, že 39 % jeho správ smerom k žalobkyňi sa týkajú mal. H. a len 8% správ sa týkalo len osoby žalobkyne. Takýto matematický prepočet zo strany žalovaného je jednak zavádzajúci, správ týkajúcich sa osoby žalobkyne je oveľa viac a tiež je dôležitý ich obsah a nie až tak intenzita, tieto boli predložené priamo k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, kde najmä intenzita a početnosť telefonického kontaktovania zo strany žalovaného ďaleko presahovalo únosnú mieru bežnej komunikácie rozvedených rodičov ohľadom potrieb ich spoločnej mal. dcéry, kde je styk navyše upravený súdnym rozhodnutím. Na záver uviedla, že žalovaný častokrát zneužíval telefonický kontakt smerom k žalobkyňi pod zámienkou, že sa chce informovať na mal. H. a v skutočnosti išlo zo strany žalovaného o zisťovanie polohy žalobkyne, zisťovanie toho s kým je, kde je a čo robí a aké má plány, kedy príde domov, kde pôjde, aké má plány a pod.

7. Žalovaný vo svojej písomnej replike na vyjadrenie žalobkyne zotrval na svojom podanom odvolaní. Zároveň zopakoval, že po naštudovaní spisu zistil, že žalobkyňa hrubo zaviedla súd nepravdivými informáciami. Žalobkyňa stále tvrdí, že v čase udalosti dňa 21.09.2023 bol žalovaný už informovaný o neodkladnom opatrení, po údajnom jeho nahliadnutí do spisu dňa 21.09.2023, kde sa snaží spochybniť súdne záznamy ohľadom nahliadnutia do spisu zo strany žalovaného. Žalovaný predkladá fotku prvej strany spisu sp. zn. 12C/43/2023, ktorú som vyhotovil dňa 22.09.2023. Uvedené potvrdzuje pravdivosť jeho tvrdení o tom, že k nahliadnutiu zo strany žalovaného došlo dňa 22.09.2023, teda v čase udalosti dňa 21.09.2023, ktorú opisuje žalobkyňa, žalovaný nemal vedomosť o neodkladnom

opatrení. Žalobkyňa napriek tomu uviedla, že sa táto udalosť pred škôlkou udiala po tom, ako žalovaný nahliadol do spisu. K doplňujúcemu podaniu zo dňa 27.09.2023 však žalobkyňa priložila úradný záznam o nahliadnutí do spisu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný do spisu nahliadol dňa 22.09.2023, teda deň po vyššie uvedenom incidente. Ako dôkaz žalovaný predložil svoju dochádzku zo zamestnania, kde je viditeľné, že dňa 22.09.2023 po nahliadnutí do spisu sa žalovaný vrátil do práce a zotrval tam do času, kedy nie je možné uskutočniť udalosti tak, ako ich opísala žalobkyňa. Žalobkyňa tak zámerne hrubo zaviedla súd uvedením nesprávneho časového sledu udalostí s cieľom, aby bolo žalovanému neodkladné opatrenie doručované do vlastných rúk políciou a znemožnila mu prípravu s právnikmi, či možnosť chodiť počkať dcéru pred materskú škôlku. Trestné oznámenie a všetky podané oznámenia o priestupkoch považuje žalovaný za účelové. Podľa žalobkyne sa mal skutok stať dňa 24.07.2023, ale podanie žalobkyňa urobila až dňa 28.08.2023, s viac ako mesačným odstupom a až potom, ako ju žalovaný informoval o svojom úmysle žiadať úpravu styku s maloletou. Z tohto dôvodu berie jej podanie ako snahu po diskreditácii žalovaného, s cieľom využiť podané trestné oznámenie pre potreby tohto konania. Žalobkyňa viac krát uvádza, že dňa 10.10.2023 žalovaný účelovo a cielene porušil nariadené neodkladné opatrenie sp. zn. 2C/43/2023 tým, že bol v predajni firmy Instalem, s.r.o., kde pracuje, avšak nepredložila súdu žiadny relevantný dôkaz, preto jej tvrdenie je hrubým zavádzaním súdu. Firma Imstalem, s.r.o. je vo vlastníctve bratranca žalovaného a počas stavby jeho domu mu zabezpečovala firma materiál a rady k technologickým postupom. Komunikácia a stretávanie sa s bratrancom, či návšteva predajne Instalem, s.r.o. bola veľmi častá už pred podaním návrhu zo strany žalobkyne. Vzhľadom na uvedené môže dôjsť k náhodnému stretnutiu so žalobkyňou každý deň na ulici, v obchode, u brata žalovaného, ktorý susedí so sestrou žalobkyne, či na iných verejných miestach obce D., kde sa zdržiava pravidelne žalobkyňa a žalovaný. Z hore spomenutých dôvodov pri každom opustení trvalej adresy žalovaného môže dôjsť k stretnutiu so žalobkyňou, alebo priblíženiu sa k nej na menej ako 100 m, bez toho, aby mal o tom vedomosť žalovaný. Od nadobudnutia vykonateľnosti neodkladného opatrenia má žalovaný obavu navštíviť brata, bratranca, priateľov, či verejné miesta obce D., aby neporušil súdne nariadenie a neprivodil si trestné stíhanie za marenie súdneho rozhodnutia. Na základe konania žalobkyne a oznámení voči svojej osobe má žalovaný obavu, že žalobkyňa zámerne vyprovokuje marenie súdneho rozhodnutia o zákaze priblíženia, aby docielila trestné stíhanie a zadržanie žalovaného policajným zborom SR. Ak sa chce žalovaný stretávať s maloletou dcérou H., styk sa musí zabezpečiť cez tretiu osobu, ktorá ale nebola stanovená žiadnym súdom. Okresný súd Trenčín rozhodnutím sp. zn. 34P/89/2020 stanovil preberanie a odovzdávanie zo strany žalovaného za pomoci svojho brata pána C., ktorý má v striedavaj starostlivosti dvoch školopovinných synov. Z tohto dôvodu vyplývajú časové kolízie, kde je problematické zabezpečiť vyzdvihnutie pomocou jeho osoby. Od nadobudnutia právoplatnosti neodkladného opatrenia malo byť 16 stretnutí s maloletou, pričom z dôvodu ochorenia maloletej počas tohto obdobia sa 4 stretnutia neuskutočnili, teda 1,5 týždňa žalovaný dcéru nevidel a nemohol jej ani zavolať, alebo ju prísť navštíviť. Podľa rozhodnutia súdu má žalovaný stretnutie s dcérou v nepárny týždeň v nedeľu v čase 14:30 do 18:00 a súdne rozhodnutie nebolo dodržané mnoho krát z dôvodu „ochorenia“ maloletej. Keď sa odráta 5 dní stretnutí (z dôvodu ochorenia) zo 16 stretnutí, ostáva 11 stretnutí, kde 3 odovzdávania boli zabezpečené inou osobou ako bratom žalovaného, a to matkou žalovaného pani C. a naposledy nedeľu dňa 05.11.2023 musela dcéru H. odovzdať žena bratranca žalovaného pani A.. Z hore uvedených faktov je jasné, že tvrdenie žalobkyne, že styk s maloletou dcérou je zabezpečený, sa nezakladá na pravde. Dňa 09.11.2023 sa styk dcéry neuskutočnil. Žalobkyňa napísala bratovi, že maloletá H. ešte je jedlo, následne napísala bratovi, že maloletá je už pripravená. Následne z komunikácie ohľadom prevzatia maloletej vyplynulo, že maloletá nechce ísť von lebo chce robiť šarkana, z čoho vyplýva, že žalobkyňa zámerne maloletej pripravila aktivitu, aby nemala záujem ísť k otcovi a aby nedošlo k stretnutiu. Týmto chce žalovaný poukázať na manipulatívne správanie žalobkyne. Tvrdenie, že mediácia cestou ÚPSVaR prebehla, sa nezakladá na pravde. Posledné plánované spoločné sedenie ohľadom mediácie bolo plánované na dňa 14.09.2023, ešte pred dňom vykonateľnosti neodkladného opatrenia. Odvtedy sa žiadne spoločné sedenie neuskutočnilo. Momentálne mediáciu nie je možné vykonávať z dôvodu zákazu priblíženia sa na 100 m. Čo sa týka psychologickkej poradne cestou ÚPSVaR pre zlepšenie rodičovskej komunikácie, táto bola zrušená z dôvodu zákazu priblíženia sa k žalobkyňi. S poukazom na všetko vyššie uvedené žalovaný navrhuje, aby odvolací súd napádané uznesenie súdu zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietne vo všetkých 4 bodoch.

8. Žalobkyňa v duplike na repliku odvolateľa (žalovaného) trvá na podanom neodkladnom opatrení. Poukazuje na to, že cieľom žalobkyne nikdy nebolo hrubo zavádzať súd, ale skutočná reálna obava žalobkyne zo správania žalovaného, ktoré je nevyspytateľné. Žalobkyňa mala a má reálny strach po

incidente pred materskou školou, ktorý opísali vo vyjadrení k odvolaniu a ktorý žalovaný sám nepopiera, že sa stal, kde ju žalovaný zablokoval na ulici svojim motorovým vozidlom a fakt, že na úradnom zázname o nahliadania žalovaného do súdneho spisu boli zo strany súdu chybné uvedené dva rôzne dátumy 21.09.2023 a 22.09.2023, tieto jej obavy len znásobili. Žalobkyňa následne chodila von, ak to bolo možné, len v sprievode svojho otca, nakoľko mala a dodnes má reálnu obavu z možných excesov a správania sa žalovaného voči jej osobe. Neodkladné opatrenie nemá slúžiť a ani nemôže slúžiť na diskreditáciu a zastrasovanie osoby žalovaného, ako to tento tvrdí vo svojom vyjadrení, ale má slúžiť na účinnú okamžitú ochranu osobnosti žalobkyne, ktoré súd vydal na základe veľkého množstva listinných dôkazov pripojených priamo k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný vo svojom vyjadrení dokonca uvádza, že neodkladné opatrenie bolo podľa neho dané žalobkyňou z dôvodu, aby táto mu zamedzila prístup k mal. dcére. Opak je však pravdou, nakoľko styk žalovaného ako otca s mal. H. je i po vydaní neodkladného opatrenia zabezpečený prostredníctvom rodiny žalovaného, t.j. jeho brata a jeho matky a to bez akéhokoľvek samostatného súdneho rozhodnutia ohľadom uvedeného. Z tohto vyvodzuje, že žalovaný prekrúca fakty. Dokonca sám žalovaný vo svojom vyjadrení pre súd priznáva, že išiel po vykonateľnosti neodkladného opatrenia na pracovisko žalobkyne na nákup, čo možno dôvodne označiť za konanie v rozpore s nariadeným neodkladným opatrením. Je zarážajúce, ak žalovaný porovnáva vo svojom vyjadrení náhodné stretnutie so žalobkyňou v obci D. s účelovou návštevou žalovaného na pracovisku žalobkyne pre nákup izolačných pások. Ak žalovaný účelovo a tendenčne opisuje svoje výhrady k realizácii styku s mal. dieťaťom, dokonca dôvodí nefunkčnosťou prípravy maloletej na styk, napr. keď maloletá ešte jedla alebo bola chorá a pod., poukazuje na to, že žalovaný má možnosti využitia inštitútu - konania o výkon rozhodnutia, kde je možné vykonávať dokazovanie ohľadom ním tvrdenej manipulácii, ohľadom chorobnosti dieťaťa a pod. a rozhodne konanie o nariadenie neodkladného opatrenia na ochranu osobnosti žalobkyne ako fyzickej osoby nie je priestorom na dokazovanie, resp. vyvracanie nepráv a polopráv žalovaného ohľadom realizácie styku jeho ako otca s maloletou.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. d/ CSP), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné vo vyhovujúcom výroku I. - o uloženie povinnosti nepribližovať sa k žalobkyňi ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP s tým, že v časti o vzdialenosti nepribližovania sa je potrebné toto za použ. § 388 CSP zmeniť, a v zostávajúcich výrokoch II., III. a IV. - o zákaze vstupu do nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne, zdržaní sa vyhotovovania zvukových, obrazových, zvukovo-obrazových záznamov žalobkyne bez jej súhlasu a kontaktovania žalobkyne prostredníctvom SMS správ, MMS správ, sociálnych sietí, mobilných aplikácií, mailov a telefonátov až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/43/2023 rovnako za použ. § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže v týchto častiach neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani zrušenie. Odvolací súd rozhodol postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

11. Súd prvej inštancie návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podaného v rámci prebiehajúceho konania vo veci samej vyhovel a výrokom I. uložil žalovanému nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov, okrem realizácie spoločných procesných úkonov súdu v priestoroch budovy súdu, alebo akýchkoľvek iných procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených na dobu vykonávania týchto procesných úkonov, výrokom II. uložil žalovanému nevstupovať na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne, zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. D. a to na C KN parc. č. 872 - zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 380 m², na C KN parc. č. 873-záhrada s výmerou 376 m² a do rodinného domu so súp. č. XXX, postaveného na C KN parc. č. 872 až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/43/2023, výrokom III. uložil žalovanému zdržať sa vyhotovovania zvukových, obrazových, zvukovo-obrazových záznamov žalovanej bez jej súhlasu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/43/2023 a výrokom IV. uložil žalovanému zdržať sa kontaktovania žalovanej prostredníctvom

SMS správ, MMS správ, sociálnych sietí, mobilných aplikácií, mailov a telefonátov až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/43/2023.

12. Žalovaný (odvolateľ) odvolaním namieta správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, arbitrárnosť rozhodnutia pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav pre existenciu ďalších prostriedkov procesnej obrany, ktoré doposiaľ neboli použité, uplatňujúc tak dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ CSP.

13. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a posúdení obsahu podaného odvolania, námietky odvolateľa vyhodnotil ako v prevažnej časti dôvodné.

14. Podľa § 324 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa ust. § 325 ods. 2 možno strane uložiť najmä, aby
e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia,
f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,
g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,
h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

17. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

18. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

19. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

20. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení súd môže nariadiť neodkladné opatrenie ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladného opatrenia je rýchlá a účinná reakcia súdu na deklarovany stav v právnych vzťahoch dotknutých strán, pokiaľ súd posúdením tvrdení a predložených dôkazov navrhovateľom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, má dostatočným spôsobom osvedčenú potrebu zásahu do práv, resp. právnych vzťahov, ktoré sú medzi stranami sporné. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie nevykonal výsluch strán, ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. V návrhu však musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a tieto skutočnosti musia hodnoverne osvedčovať dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

21. Neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a patrí medzi priame nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii ohrozenia ich duševnej, či telesnej integrity. Právo nebyť vystavený bezprostrednej hrozbe ohrozenia duševnej, či telesnej integrity osoby

je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násilia vyplýva z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násilia páchaného na ženách a iné. Za násilie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobujú tejto osobe ujmu.

22. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu, alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násilia. Pojem násilie ako taký, nie je nikde vo všeobecne záväznom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Násilie je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nemusí obsahovať len fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím.

23. Dôvodné podozrenie z násilia a s ním spojeného vedeného trestného stíhania však nie je zákonnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP. Zákonnou podmienkou pre uloženie neodkladného opatrenia, aby sa strana na určenú vzdialenosť nepribližovala je hrozba, že konaním tejto strany môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby, pričom sa nevyžaduje, aby k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity už reálne aj došlo. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP preto postačuje, ak je osvedčená možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš predpokladaná. Dôvodné podozrenie z možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

24. Dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v danom prípade podľa žalobkyne vyplýva z jej obavy z konfliktov so žalovaným (jej bývalým manželom), s ktorým nežijú v spoločnej domácnosti, avšak sú rodičmi mal. dieťaťa, s ktorým sa tento stretáva, a to z jeho verbálnych útokov na jej osobu pri príležitosti ním nasimulovaných stretnutí, príp. keď za ňou chodí, obmedzuje ju, má z neho strach, jeho správanie podľa nej vykazuje agresivitu. Jej manželstvo so žalovaným bolo právoplatne rozvedené dňom 17.08.2021 rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/89/2020-189, avšak žalovaný odmieta podľa jej tvrdenia akceptovať túto skutočnosť a stále sa pokúša o obnovenie ich partnerského vzťahu rôznymi násilnými spôsobmi a rôznymi formami. Tvrdila, že žalovaný sleduje jej pohyb v mieste jej bydliska i mimo jej bydliska osobne i na motorovom vozidle, vstupuje neoprávnené na nehnuteľnosti v jej vlastníctve, neustále jej telefonuje, posieľa SMS správy. Žalobkyňa žalovanému oznámila, že nie je ochotná obnoviť partnerský život a nepraje si, aby ju kontaktoval, sledoval a vstupoval na jej nehnuteľnosti, čo však žalovaný neakceptoval. Nežijú v spoločnej domácnosti. Žalobkyňa býva v nehnuteľnosti, ktorej je vlastníčkou spolu s jej sestrou. Žalobkyňa v obave o svoj život a zdravie z uvedeného dôvodu iniciovala na žalovaného podanie na priestupkové konanie, aj trestné oznámenie dňa 28.08.2023 na OR PZ v Trenčíne, dňa 17.08.2023, 23.08.2023 a 03.09.2023 na OO PZ Ilava. Už v minulosti žalobkyňa z obavy pred správaním žalovaného podala proti nemu na Okresný súd Trenčín návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo vydané súdom pod č.k. 28C/75/2020-6 dňa 30.10.2020, ktorým súd žalovanému zakázal vyhotovovať zvukové, obrazové, zvukovo-obrazové záznamy žalobkyne bez jej súhlasu. Úradnou činnosťou bolo zistené, že konanie o žalobe, ktorú jej uložil podať súd v súvislosti s vyššie uvedeným NO (na ochranu osobnosti), však bolo zastavené pre nezaplatenie SP žalobkyňou a NO následne zaniklo. Žalobkyňa svoje skutkové tvrdenia v tejto veci preukazovala potvrdeniami o oznámení priestupku, trestného oznámenia, uznesením o nariadení vyššie uvedeného neodkladného opatrenia, výpisom hovorov a SMS správ z mobilného telefónu, písomnou správou psychológa, výpisom z LV č. XXX k.ú. D..

25. Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 28.08. 2023, vystaveného OR PZ v Trenčíne, odbor kriminálnej polície, oddelenie vyšetrovania vyplýva oznámenie o podozreniach v súvislosti s konaním žalovaného, ktorý mal žalobkyňu podľa jej tvrdenia sexuálne obťažovať.

26. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa dostatočne osvedčila existenciu skutočností, ktoré odôvodňujú záver o možnej hroziacej ujme v podobe možného ohrozenia jej telesnej, či duševnej integrity zo strany jej bývalého manžela, vyžadujúce si bezodkladnú ingerenciu súdu prostredníctvom využitia požadovaného inštitútu, i keď sa zároveň nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že primeraným z hľadiska poskytnutia ochrany práv žalobkyne je zakázať jej bývalému manželovi - žalovanému vzhľadom na konkrétnosti danej veci priblížiť sa k žalobkyni až na vzdialenosť menšiu ako sto metrov. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v limitoch potreby nariadenia neodkladného opatrenia dostatočným spôsobom síce osvedčila možnosť obavy z tvrdeného možného konania žalovaného, ktorý sa opakovane má podľa nej voči nej dopúšťať nevhodného konania, čo môže vyvolať v nej obavu z pokračovania a stupňovania konfliktov, ktorá skutočnosť bola pre potreby NO dostatočne osvedčená listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľkou a ktoré, keďže ide o konanie zrýchlené, aj podľa názoru odvolacieho súdu napĺňajú hypotézu uvedenú v § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, teda, že žalovaný vo vzťahu k žalobkyni potencióálne môže svojím správaním ohroziť jej telesnú a duševnú integritu, keď z jeho, žalobkyňou tvrdeného doterajšieho správania nie je vylúčené pokračovanie totožného správania, čo riešila zjavne podaním oznámení na príslušné inštitúcie.

27. Je pravdou, že odvolateľ v odvolaní popiera konanie, ktoré mu za vinu kladie žalobkyňa, tvrdí účelovosť jej podaní s cieľom obmedziť ho na kontakte s mal. dieťaťom, v nadväznosti na čo namieta nedostatočne zistený skutkový stav, vo všeobecnosti existenciu nových skutočností, ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutie, avšak v tomto smere odvolací súd do pozornosti odvolateľa dáva, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je úlohou súdu zisťovať do dôsledku všetky skutkové okolnosti danej veci, ale úlohou súdu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je len skúmať, či sú splnené všetky predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo v danom prípade mal odvolací súd vo vzťahu k časti NO obsiahnutému vo výroku I. (uloženie povinnosti nepribližovať sa k žalobkyni) za preukázané. Inštitút neodkladného opatrenia neslúži na to, aby prostredníctvom neho boli vyriešené sporné vzťahy účastníkov a preto ani samotné neodkladné opatrenie rozhodne neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení vzhľadom na charakter tohto inštitútu, ktorým je rýchla a účinná ochrana potenciálne ohrozeného práva, nepredpokladá teda vo svetle uvedeného na rozdiel od rozhodovania vo veci samej plnohodnotné dokazovanie, vyžaduje len osvedčenie tvrdených skutočností nariadenie neodkladného opatrenia opodstatňujúcich, k naplneniu čoho v posudzovanej veci aj v uvedenom rozsahu došlo. Preto ním produkované obsahle námietky vzťahujúce sa k opodstatnenosti uloženia takéhoto zákazu má možnosť účinne uplatňovať v prebiehajúcim konaní o veci samej, kde v rámci dôkazných návrhov má možnosť v tomto smere plnohodnotne realizovať svoje procesné oprávnenia. Nemožno samozrejme odignorovať z hľadiska námietok žalovaného ani fakt, že vzťahy medzi stranami ako bývalými manželmi sú zjavne narušené, poznamenané vzájomnými verbálnymi a nemožno vylúčiť tiež s nimi súvisiacimi vzájomnými príležitostnými inými atakmi. Je zrejme, že majú medzi sebou spor minimálne o stretávanie s maloletým dieťaťom, nemožno tiež v tomto momente ani vylúčiť snahu žalobkyne diskvalifikovať odvolateľa zo stretávania sa s mal. dieťaťom, príp. jeho obmedzenia a javí sa, že pravdepodobne obaja na životné situácie, ktorých sú účastní a ktoré sa ich týkajú neprimerane reagujú a bez ohľadu na záujem mal. dieťaťa ich neriešia konštruktívne. Ktorý z nich má na ich vzniku však väčší podiel, a aká je skutočná pravda o tvrdeniach žalobkyne pokiaľ ide o správanie žalovaného, nie je predmetom zisťovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže z hľadiska dokazovania má svoje obmedzené limity, a nakoniec to bude o.i. aj predmetom posudzovania v priestupkovom konaní a kontinuálne príp. v možnom trestnom konaní, ktoré žalobkyňa iniciovala. Aktuálna úprava preto podľa názoru odvolacieho súdu zabezpečuje ochranu oboch stranám sporu pred možným vzájomným reťazením či už skutočného, alebo simulovaného neželaného konania toho-ktorého subjektu.

28. Zohľadniť však bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné tvrdenie odvolateľa, ktoré nespochybňuje ani samotná žalobkyňa, že obaja bývajú v obci D., majú tam rodinné a sociálne interakcie, je tu prítomné tiež stretávanie žalovaného s jeho dieťaťom v súvislosti s čím je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že v prípade minimálnej vzdialenosti odvolateľa od žalobkyne nastavenej súdom

prvej inštancie na 100 metrov, by mohlo dôjsť k vzájomným či už k účelovým, alebo neplánovaným stretnutiam s ich možnou následnou nežiaducou interpretáciou, ktoré by vo výsledku mohli ešte zásadnejšie naštrbiť ich vzájomné vzťahy a výrazne sťažiť bežný život žalovaného, pričom takto nastavená vzdialenosť nemá oporu v žiadnych konkrétnostiach tvrdených žalobkyňou a už vôbec nebola zdôvodnená ako udržateľná a potrebná súdom prvej inštancie, ktorý mimochodom, ako dôvodne namieta žalovaný, svoje rozhodnutie a to vo všetkých jeho častiach prakticky nezdôvodnil a to do takej zásadnej miery, že porušuje právo strán na spravodlivý proces (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 CSP), čo vzhľadom na význam posudzovanej problematiky musel suplovať odvolací súd, i keď inak by to bez ďalšieho malo za následok zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd teda zdôrazňuje, že rovnako ako žalobkyňa sa dožaduje svojho práva na poskytnutie jej ochrany, na strane druhej nemožno uprieť ochranu ani právam odvolateľa na realizáciu jeho bežného praktického života, či sociálnych interakcií, zabezpečovanie odôvodnených potrieb, návštevy rodiny, či priateľov bez toho, aby bol vystavený možným dôsledkom pre neúmyselné nedodržanie nariadenej vzdialenosti. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd zohľadnil túto skutočnosť a rozsah tejto vzdialenosti minimalizoval na 10 metrov, ktorá vzdialenosť znemožní bezprostredný fyzický kontakt žalobkyne a odvolateľa a na strane druhej umožní tomuto, aby bez hrozby z porušenia tejto povinnosti mohol podľa potreby normálne realizovať interakcie v obci, v ktorej žije. Obaja by si však mali uvedomiť, že spôsob akým komunikujú a riešia nezhody, nemôže priaznivo vplyvať na ich maloleté dieťa, ktoré by mali chrániť a to bez ohľadu na to, či dieťa bolo bezprostredne ich vzájomným konfliktom prítomné, ale nepochybne ich nezhody citlivo vníma.

29. Aj podľa názoru odvolacieho súdu teda žalobkyňa vo vzťahu k nároku vo výroku I. osvedčila základné skutočnosti potrebné pre záver o nevyhnutnosti úpravy pomerov strán podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, ktorý záver odvolacie námietky odvolateľa neboli spôsobilé spochybniť a z ktorého dôvodu odvolací súd aj uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. pokiaľ ide o nepribližovanie sa k žalobkyňi za určených podmienok ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil s výnimkou vzdialenosti, ktorú je potrebné zo strany žalovaného dodržať, ktorú za použ. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

30. Dôvodom pre zmeňujúce rozhodnutie odvolacieho súdu v jeho zostávajúcich častiach (vo výroku II., III. a IV.) však bol na rozdiel od súdu prvej inštancie názor odvolacieho súdu v tom, že neboli splnené základné predpoklady pre jeho nariadenie v tomto rozsahu, keďže žalobkyňa neosvedčila opodstatnenosť jeho nariadenia v tomto smere.

31. Ďalšou časťou svojho návrhu na nariadenie NO sa žalobkyňa domáhala povinnosti žalovanému nevstupovať na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne zapísané na LV č. XXX v k.ú. D. (rodinného domu súp. č. XXX na parcele KNC č. 872, ako aj na samotnú parcelu č. 872, tiež KNC parcelu č. 873 záhrada), tiež v ktorej časti súd prvej inštancie návrhu vyhovel výrokom II. a žalovanému bez ďalšieho uložil nevstupovať na tieto nehnuteľnosti. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nemožno zistiť, v akých skutočnostiach tvrdených žalobkyňou vzhliadol súd prvej inštancie naplnenie základných predpokladov pre nariadenie tohto neodkladného opatrenia, ktoré je skutkovo subsumované pod ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e/ a f/ CSP.

32. Účelom vyššie uvedeného inštitútu je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou, kedy rozhodujúci je faktický stav užívania tohto obydllia za účelom bývania zo strany páchatel'a, čo znamená, že tu nie je rozhodujúce, či je na dotyčnej adrese evidovaný s trvalým či prechodným pobytom, prípadne či mu svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu. Jeho legitímnym účelom je teda v tomto prípade zamedziť kontaktu možnej obeťi s páchatel'om v rámci spoločného obydllia. O takýto prípad však v danej veci nejde. Žalobkyňa neprodukovala v návrhu žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by svedčili o tom, že žalovanému svedčí akékoľvek vlastnícke či subjektívne právo k dotknutým nehnuteľnostiam, naopak tvrdí, že ich vlastníčkou spolu s jej sestrou je ona a rovnako netvrdí existenciu žiadneho právneho titulu, ktorý by oprávňoval žalovaného akýmkoľvek spôsobom tieto nehnuteľnosti užívať a čo je najpodstatnejšie ani netvrdí a z dokazovania to tiež ani nevyplýva (naopak vyplýva opak), že by tieto nehnuteľnosti boli obydllím žalovaného. Žalovaný v odvolaní poukazuje na to, že už niekoľko mesiacov v nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobkyne nebol, čo žalobkyňa vo vyjadrení v rámci odvolacieho konania ani nepopiera, žalobkyňa tiež netvrdí, že by tieto považoval žalovaný za svoje obydllie. Keďže na

jeho strane neexistuje legitímny zákonný dôvod, pre ktorý by mal či mohol na tieto vstupovať bez súhlasu žalobkyne, je nadbytočné neodkladným opatrením mu ukladať povinnosť, ktorá mu vyplýva priamo zo zákona a pokiaľ by tento neoprávnené na pozemky či do domu žalobkyne vstúpil, má žalobkyňa bez ďalšieho možnosť takéto konanie eliminovať privolaním policajnej hliadky (aj bez nariadeného neodkladného opatrenia pri predložení LV), teda riešiť prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní, čoho si je nepochybne žalovaný plne vedomý, keďže priamo verbalizuje, že s poukazom na účelové tvrdenia žalobkyne na jej nehnuteľnosti ani vstupovať nehodlá. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov s poukazom na takýto skutkový stav aktuálne nie je osvedčená. Pokiaľ by aj reálne došlo k odlišnému konaniu žalovaného (nie však vykonštruovaného či simulovaného), samozrejme bude prichádzať do úvahy na túto situáciu, pokiaľ to bude žalobkyňa iniciovať, reagovať.

33. Za rovnako nedôvodný vyhodnotil odvolací súd tiež návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia pokiaľ sa domáha uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa vyhotovovania zvukových, obrazových, zvukovo-obrazových záznamov žalovanej bez jej súhlasu, keďže ani v najmenšom neosvedčila, že by k niečomu takémuto reálne zo strany žalovaného aj aktuálne dochádzalo. Je pravdou, že v minulosti v tomto smere bolo nariadené neodkladné opatrenie, faktom však je, a to žalobkyňa vo svojom návrhu neuviedla a zistil to úradnou činnosťou súd, že pri nariadení takéhoto neodkladného opatrenia súd odkázal žalobkyňu na podanie žaloby vo veci samej pod hrozbou zániku neodkladného opatrenia, ktorú síce žalobkyňa podala, avšak pre nezaplatenie súdneho poplatku konanie bolo zastavené. Žalobkyňa teda bola poskytnutá v tom čase účinná ochrana, o ktorú sa svojou nečinnosťou pripravila, čo svedčí o tom, že zjavne takúto ochranu naliehavo reálne nepotrebovala. A aktuálne neprodukovala žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali opodstatnenosť takejto úpravy pomerov. Identicky pokiaľ ide o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa kontaktovania žalovanej prostredníctvom SMS správ, MMS správ, sociálnych sietí, mobilných aplikácií, mailov a telefonátov je potrebné uviesť, že tu je prítomný fakt, že strany sporu majú spoločné maloleté dieťa a zjavne medzi nimi prebiehajú nezhody týkajúce sa stretávania s maloletým dieťaťom, nemožno teda ani vylúčiť, že žalobkyňa má snahu eliminovať či obmedziť stretávanie maloletého dieťaťa so žalovaným, čo samozrejme bude predmetom dokazovania tiež vo veci samej vo vzťahu k nároku, ktoré vo veci samej formuluje v tomto smere a je potrebné si uvedomiť, že reálne nie je možné takto zamedziť výkon rodičovských práv žalovanému, pokiaľ sa tento chce informovať o dieťati alebo riešiť situácie, ktoré sú či už reálne alebo simulovane navodené a týkajúce sa nemožnosti či problémov pri stretávaní s maloletým dieťaťom. To, že vzťahy medzi stranami sú problematické je faktom a úlohou súdu rozhodne nie je, aby suploval vyšetrovací orgán, kontroloval či korigoval vzájomnú SMS či mailovú komunikáciu a selektoval, ktoré správy sú zo strany žalovaného opodstatnené, týkajúce sa maloletého dieťaťa a ktoré už určité limity prekračujú. Aktuálne však žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by bolo nevyhnutné prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia takúto situáciu riešiť. Priestor na preukázanie dôvodnosti takéhoto nároku nepochybne bude mať žalobkyňa v priebehu konania vo veci samej prostredníctvom realizovania svojich procesných oprávnení. Je zásadným pochybením súdu prvej inštancie, že odignoroval svoju povinnosť zodpovedne sa zaoberať uplatnenými nárokmi a tieto podrobiť prieskumu z hľadiska naplnenia zákonných predpokladov vo vzťahu k nároku uplatnených žalobkyňou v limitoch neodkladného opatrenia, v dôsledku čoho jeho rozhodnutie je viac ako nepreskúmateľné, čo však nemôže ísť jednostranne na ťarchu žalovaného.

34. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací súd aktuálne v tomto štádiu osvedčeného skutkového stavu mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v spojitosti s opravným uznesením v zostávajúcich výrokoch II. až IV. je potrebné zmeniť a návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto rozsahu pre nesplnenie základných predpokladov zamietnuť za použitia § 388 CSP, keďže ani v tomto rozsahu neboli naplnené základné predpoklady pre jeho potvrdenie, či zrušenie. Žalobkyňa neosvedčila v tomto smere také konanie žalovaného spočívajúce vo vyhotovení dotknutých záznamov, či takých kontaktov žalobkyne prostredníctvom SMS správ, MMS správ a ďalších, ktoré by boli spôsobilé v limitoch NO pre záver o existencii hrozby ujmy na jej fyzickej či psychickej integrite, keď okrem svojich tvrdení v tomto smere nedoložila také listinné doklady, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru o potrebe neodkladnej úpravy pomerov prostredníctvom zvoleného inštitútu, pričom zo samotného návrhu či prehľadu SMS správ, či telefonických hovorov, odvolací súd takéto závery nevyvodil. V tomto smere k návrhu doložené dôkazy osvedčujú maximálne komunikáciu týkajúcu sa starostlivosti o maloleté dieťa, pričom dôkazná slabosť žalobkyne v tomto smere nebola odstránená ani v rámci vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Predstava žalobkyne, že takto zásadné otázky je možné bez dokazovania vyriešiť v limitoch neodkladného opatrenia, je iluzórna, a pokiaľ vníma ňou tvrdené

skutočnosti ako jej osobnú integritu ohrozujúce, má možnosť za plnohodnotného dokazovania toto riešiť vo veci samej.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)